

- επικουρικός, σε περίπτωση μη αναπομπής στο Πρωτοδικείο, να κάνει δεκτά τα αιτήματα που προέβλεπε πρωτοδικώς η νυν αναιρεσείουσα·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα κατά την παρούσα διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πλάνη ως προς τις νομικές προϋποθέσεις, εσφαλμένη αιτιολογία, εσφαλμένη εφαρμογή της επιμαχης κανονιστικής ρυθμίσεως, έλλειψη προκαταρκτικής έρευνας (άρθρα 230, πέμπτο εδάφιο, 249 και 254 ΕΚ, επίσης σε συσχέτιση με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την πρόσφιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 28 Νοεμβρίου 2008 — Telekomunikacja Polska S.A., Βαρσοβία, κατά Προέδρου της Urząd Komunikacji Elektronicznej

(Υπόθεση C-522/08)

(2009/C 69/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Telekomunikacja Polska S.A., Βαρσοβία

Καθού: Ο Πρόεδρος της Urząd Komunikacji Elektronicznej

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπει το κοινοτικό δίκαιο στα κράτη μέλη να απαγορεύουν σε όλες τις επιχειρήσεις οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών να εξαρτούν τη σύναψη συμβάσεως για την παροχή υπηρεσιών από την αγορά άλλης υπηρεσίας (συνδυασμένη πώληση), και ειδικότερα: βαίνει το μέτρο αυτό πέραν αυτού που απαιτείται για την επίτευξη των σκοπών των οδηγιών του πακέτου τηλεπικοινωνιών (της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους⁽¹⁾), της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών⁽²⁾), της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών⁽³⁾), και της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα και των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών⁽⁴⁾);

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι, βάσει του κοινοτικού δικαίου, η εθνική ρυθμιστική αρχή αρμόδια να εποπτεύει την τήρηση της απαγορεύσεως του άρθρου 57, παράγραφος 1, σημείο 1, του πολωνικού νόμου περί τηλεπικοινωνιών (Prawo telekomunikacyjnej), της 16ης Ιουλίου 2004 [Dziennik Ustaw (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Πολωνίας) 2004, αριθ. 171, θέση 1800, όπως έχει τροποποιηθεί];

⁽¹⁾ ΕΕ 2002 L 108, της 24.4.2002, σ. 7-20.

⁽²⁾ ΕΕ 2002 L 108, της 24.4.2002, σ. 21-32.

⁽³⁾ ΕΕ 2002 L 108, της 24.4.2002, σ. 33-50.

⁽⁴⁾ ΕΕ 2002 L 108, της 24.4.2002, σ. 51-77.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG κατά «Österreich»-Zeitungsverlag GmbH

(Υπόθεση C-540/08)

(2009/C 69/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-αναιρεσείουσα: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG

Εναγομένη-αναιρεσίβλητη: «Österreich»-Zeitungsverlag GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαγορεύουν τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 84/450/ΕΟΚ, 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»⁽¹⁾) ή άλλες διατάξεις της ως άνω οδηγίας εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία η προαναγγελία, προσφορά ή χορήγηση δωρεάν πρόσθετων παροχών μαζί με περιοδικώς εκδιδόμενα έντυπα και η προαναγγελία δωρεάν πρόσθετων παροχών μαζί με άλλα αγαθά ή υπηρεσίες απαγορεύονται, εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις που απαριθμούνται εξαντλητικά, χωρίς να πρέπει να εξετάζεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ο παραπλανητικός, επιθετικός ή κατ' άλλον τρόπο αθέμιτος χαρακτήρας αυτής της εμπορικής πρακτικής, ακόμη και όταν η ρύθμιση αυτή δεν αποβλέπει μόνον στην προστασία των καταναλωτών, αλλά και σε άλλους σκοπούς που δεν εμπίπτουν στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, παραδείγματος χάριν τη διαφύλαξη της πολυφωνίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης ή την προστασία ασθενέστερων ανταγωνιστών;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Είναι η παροχή, σε συνδυασμό με την αγορά μιας εφημερίδας, δυνατότητας για συμμετοχή σε διαφημιστικό παίγνιο αθέμιτη εμπορική πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, για τον λόγο και μόνο ότι η ως άνω δυνατότητα συμμετοχής συνιστά, τουλάχιστον για ένα μέρος των κύκλων στους οποίους απευθύνεται, όχι μεν το μοναδικό, αλλά πάντως το αποφασιστικό κίνητρο για την αγορά της εφημερίδας;

(¹) ΕΕ L 149, σ. 22.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) στις 11 Δεκεμβρίου 2008 — British American Tobacco (Germany) GmbH κατά Hauptzollamt Schweinfurt

(Υπόθεση C-550/08)

(2009/C 69/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: British American Tobacco (Germany) GmbH

Καθού: Hauptzollamt Schweinfurt

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, την έννοια ότι μη κοινοτικά προϊόντα που υπόκεινται σε φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 84, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 (Τελωνειακός Κώδικας) θεωρούνται ότι τελούν υπό καθεστώς αναστολής ακόμη και αν αυτά παρήχθησαν, μετά την εισαγωγή προϊόντων μη υποκειμένων σε φόρο κατανάλωσης και τελούντων υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης, από τα εν λόγω προϊόντα, έτσι ώστε σύμφωνα με τη δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ δεν υπάρχει λόγος κατά την κυκλοφορία τους να χρησιμοποιείται το συνοδευτικό έγγραφο του άρθρου 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ την έννοια ότι το γεγονός ότι ο παραλήπτης παρέλαβε τα υποκείμενα σε φόρο κατανάλωσης προϊόντα μπορεί να αποδειχθεί επίσης κατ' άλλον τρόπο εκτός της προσκομίσεως του συνοδευτικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 18 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ;

(¹) ΕΕ L 76, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Δεκεμβρίου 2008 η Powerserv Personalservice GmbH, πρώην Manpower Personalservice GmbH, κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-405/05, Powerserv Personalservice GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-553/08 P)

(2009/C 69/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Powerserv Personalservice GmbH, πρώην Manpower Personalservice GmbH (εκπρόσωπος: B. Kuchar, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναρρεσείουσας

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την αναρρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2008, T-405/05, και να ακυρώσει το κοινοτικό σήμα 76059 για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες·
- να ακυρώσει την αναρρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2008, T-405/05, στο μέτρο που αυτή αφορά τη μη προσκομισθείσα απόδειξη του αναγκαίου διακριτικού χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος 76059 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τη δικαιούχο του κοινοτικού σήματος στα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και στην πληρωμή των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η αναρρεσείουσα στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, ενώπιον του Πρωτοδικείου και ενώπιον του Δικαστηρίου.